

Да ли Видоје добро види?

Пише: Александар Б. Ђикић
уторак, 14 фебруар 2012 08:06

Кад су дошли по Крајину, нисам се бунио. Кад су дошли по Босну, нисам се бунио. Кад су дошли по Косово, нисам се бунио. Кад су дошли по Шумадију, није преостало никога да се побуни. (Са једног београдског графита)

Готово да је немогуће писати о једној врућој теми, о нечему што се ових дана на Косову и око Косова пред нама одиграва, а не подсетити се да смо тачно пре две године на овим странама писали о једној другој врућој теми; о догађањима у епархији Рашко-призренској, односно о тзв. „случају Артемије“. [\[1\]](#) Да се подсетимо: владика епархије Рашко-призренске, др Артемије (Радосављевић) бесомучно је месецима изругиван на страницама и фреквенцијама другосрбијанских медија, до тренутка када су се стекли услови да се у читаву кампању умешају кругови из црквеног и политичког естаблишмента. И знамо како се све завршило! Наравно услед помањкања теолошке поткованости за обраду једне овакве теме, задржали смо се тада само на анализи сагласја: власти, медија и цркве, која се постиже онда када је потребно пре свега дезавуисати, а затим и уклонити непожељног актера друштвене сцене.

Годину дана након тога, вратили смо се на исту тему, констатујући да је проблем и тежи и озбиљнији, него што се то у први мах чинило [\[2\]](#). Да једноставно грађанска и демократска Србија окреће главу од очигледног кршења Устава барем у делу ограничавања слободе кретања, јер је дотичном владика забрањено кретање на територији Србије, без одлуке суда. Нити је у затвору, нити носи „наруквицу“, а не сме да се креће по Србији упркос Уставним гаранцијама (Устав Р. Србије, члан 39). Додуше то каже писани устав, а постоји ли неписани? Не би требало, али по многим изјавама и радњама наших званичника, пристојан човек се не би смео заклети да не постоји.

Ових дана, а почев од фамозног одбијања наше кандидатуре за Унију у месецу децембру, већ уиграна машинерија, политика-медији (црква се, гле чуда држи по страни) кренула је са бескрупулозном кампањом изругивања преосталом народу на Косову и Метохији, стварајући себи алиби за евентуално још једно одбијање наше кандидатуре за чланство у поменутој Унији.

Видоје види резолуцију УН 1244, као једину шансу свог опстанка на делу Србије који се по тој Резолуцији назива Косовом.

Да ли Видоје добро види?

Пише: Александар Б. Ђикић
уторак, 14 фебруар 2012 08:06

Да би остали „фини“, што је један од основних манира у Унији, за све зло овога света наши медији и политичари нису окривили српски народ са Косова, него „само“ његових 4-5 демократски изабраних представника. Након што немачка војска на Јагњеници није сузавцем и којечиме напала председника општине, него окупљени народ без обзира на старост, пол, или политичка опредељења, повучен је један, више него изнуђен потез, да се Срби са севера Косова, на референдуму изјасне да ли желе да живе у таквим околностима или не. За датум референдума, симболично је изабран 15. фебруар, дан државности Србије. Ово је довело до нивоа беса, машинерију политика-медији. Много тога се интересантног могло чути из политичких кругова, а по изјавама директних учесника, било је и много тога још интересантнијег, а што се није могло чути.

Но, о томе већ има доста изјава и анализа које долазе са компетентних и мање компетентних места, од аналитичара и квази-аналитичара. Наш је циљ да овде представимо шта о свему овоме мисли најкомпетентнији учесник целе ове приче. То је, погађате, обичан свакодневни Србин са севера Косова, човек без политичке функције и партијског мишљења. Шта тај обичан свакодневни Србин, кога за ову прилику назовимо Видоје, види, а што се многи из наше елите праве да не виде?

Видоје види резолуцију УН 1244, као једину шансу свог опстанка на делу Србије који се по тој резолуцији назива Косовом. Он види да та резолуција како-тако дефинише суверенитет наше државе на Косову. Он види да српског народа нема где нема институција државе Србије. Он такође види, да многи кораци које наше власти предузимају, нису у складу са том резолуцијом. Много га је погодило то што је УНМИК замењен ЕУЛЕКСОМ. Погодило га је то што одједном више нема у међународној мисији: Руса, Украјинаца или Јорданаца, а има све више Хрвата, Немаца, Мађара, Турака... То га веома беспокојава. Али он верује својој власти у Београду и не буни се.

Он види да га годинама београдска штампа назива шверцером, криминалцем, опасним елементом по државу. Не зна он шта то значи. Он воли Србију више него ишта на свету, и то је све што зна. Откуд сад то да је он криминалац? Одговарају му да је то због тога што не плаћа струју. Видоје им одговара да то није истина, али да би им боље било да провере плаћају ли струју у Тутину, Новом Пазару и Прешеву? Он зна одговор, али нека они провере. Види Видоје да их је то погодило, и жао му због тога.

Да ли Видоје добро види?

Пише: Александар Б. Ђикић
уторак, 14 фебруар 2012 08:06

[2] <http://www.nspm.rs/crkva-i-poljuka/2010-11-24/04-1544.html>